

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M. R.**, bývajúcej v K., zastúpenej JUDr. A. A., advokátkou v R., proti žalovanému **Z. S., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO : X., zastúpenému JUDr. J. K., advokátom v B., o **zaplatenie 13 610,-- Sk**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 19 C 3/2002, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 6. decembra 2007, sp.zn. 9 Co 36/06, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II rozsudkom zo 4. októbra 2005, č.k. 19 C 3/02-93 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplata 13 610,-- Sk titulom vrátenia kúpnej ceny z dvoch zmlúv uzatvorených so žalovaným dňa 13. augusta 1998 a 8. decembra 1998. Žalobkyni zároveň uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania a to súdny poplatok za podaný odpor v sume 680,-- Sk a trovy právneho zastúpenia 14 503,-- Sk a na účet Okresného súdu Bratislava II trovy konania za vyplatené svedočné zo štátnych finančných prostriedkov v sume 3 126,50 Sk, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Dospel k záveru, že medzi účastníkmi predmetných kúpnych zmlúv nedošlo k dohode o ukončení zmluvného vzťahu, žalobkyňa zaplatila len časť kúpnej ceny, čím jej nevznikol nárok na vydanie objednaného tovaru zo strany žalovaného a ani právo na vrátenie zaplatenej časti kúpnej ceny. V časti uplatňovanej náhrady za morálne odškodnenie, resp. pokutu súd žalobu zamietol z dôvodu neexistencie právneho nároku, ktorý by vyplýval z uzavretých zmlúv.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobkyne rozsudkom zo 6. decembra 2007, sp.zn. 9 Co 36/06 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. V časti trov prvostupňového konania napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobkyňu zaviazal zaplatiť žalovanému trovy prvostupňového konania v sume 10 109,30 Sk k rukám právneho zástupcu žalovaného JUDr. J. K., advokáta v B., do troch dní od právoplatnosti rozsudku a štátu nepriznal náhradu trov prvostupňového konania. Žalobkyni zároveň uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy odvolacieho konania v sume 6 173,-- Sk k rukám právneho zástupcu JUDr. J. K., advokáta v B., do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ustanovenej právnej zástupkyňi žalobkyne JUDr. A. A., advokátke v R., priznal náhradu trov odvolacieho konania zo štátnych finančných prostriedkov v sume 15 434,-- Sk, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Odvolací súd sa vo veci samej v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu. Zmeňujúce rozhodnutie o trovách prvostupňového konania odôvodnil ustanovením § 220 O.s.p. keď dospel k záveru, že o nich súd prvého stupňa správne rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p., nesprávne však vypočítal ich výšku. Výrok o trovách prvostupňového konania, ktoré vznikli štátu zaplatením svedočného zmenil z dôvodu, že vzhľadom na žalobkyni priznané oslobodenie od súdnych poplatkov a výsledok konania, nemožno štátu priznať ich náhradu.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, ktorá navrhla rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, prípadne zrušiť aj rozsudok prvostupňového súdu a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. Namietala, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberala skutkový a právny stav veci, tak ako ho uvádzala v konaní pred súdmi. Trvala na tom, že pri uzatváraní zmlúv bola zo strany žalovaného uvedená do omylu a zmluvy uzatvárala v tiesni podľa § 49 Občianskeho zákonníka.

Žalobca navrhol dovolanie žalobkyne odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel

k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že odvolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení odvolací súd nezistil.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľkou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne v súlade s § 218 ods. 1 písm.c/ v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. septembra 2008

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová